

HET
AMSTERDAMS
LYCEUM

MEDEDELINGEN

96e schooljaar

VOORJAAR 2013

HET AMSTERDAMS LYCEUM

MEDEDELINGEN APRIL 2013

HET AMSTERDAMS LYCEUM

Algemeen bijzonder
Gymnasium en Atheneum
onderwijs met als mogelijkheid
versterkt Spaans, Engels of
Italiaans.

Rector:

R. Schoonveld

Spreekuur:

na telefonische afspraak

Valeriusplein 15
1075 BJ Amsterdam

T: 020 5747744

F: 020 6756861

het@amsterdamslyceum.nl

VAN DE RECTOR	2
TWEE PROJECTEN V5	3
DE ARTISTIEKE INTERLYCEALE	4
HET EERSTEKLASTOERNOOI	6
BEZOEK AAN HET DOLHUYS	6
HET PLANETENPROJECT TWEDE KLAS	7
TENTOONSTELLING V6 TEKENEN EN HANDVAARDIGHEID	9
NAAR HET THEATER	10
REKENTOETSEN	11
EXCURSIE GYMNASIUM	12
DE CEREMONIE	13
DE WISKUNDE OLYMPIADE	14
V6 WOLKENLAND	15
LANGE KOUDE WINTER OP WOLKENLAND	16
DE WINTERSPORTREIS	17
ONZE BUS IN MAROKKO	18
NAAST SCHOOL	19
NA SCHOOL	20

MEDEDELINGEN

**CURSUS 2012-2013
SCHOOLJAAR 96**

Redactie

T. Brüggeman
M.S. Kuyper
H.S. Rudolph
T.E. van Veen
L. de Vries

Eindredactie

M.S. Kuyper

Samenstelling + Vormgeving
Papyro.nl

Foto's in dit nummer zijn o.a. van:

*Henk Besselink, Simone de Ruijter, Tom van Veen, Cermen Ket,
Tirza Brüggemann, Jennifer Hensen, Michiel Goudsmit, Jurjen
Feitsma, Mara Beukenkamp, Roland Boelen, Marten Kircz,
De redactie wenst u een goede meivakantie!*

amsterdamslyceum.nl

VAN DE RECTOR

De wereld om ons heen is vaak zeer roerig. Soms komt dat heel nabij, omdat we merken dat een leerling in moeilijke omstandigheden verkeert, door ziekte of door gezinsproblemen. In zo'n geval kunnen we natuurlijk lang niet altijd een helpende hand bieden, maar een luisterend oor doet soms al heel wat. Onze mogelijkheden om te helpen beperken zich meestal tot dat wat je aan de effecten in school kunt doen. Waar we daarin kunnen helpen doen we dat graag.

De roerige wereld die wat verder weg is houdt me evenzeer bezig. In Leiden werden alle VO-scholen een dag gesloten en daarna was er nog een tijd politiebewaking omdat er op een internetsite een bedreiging was verschenen. Om de andere dag zo'n bedreiging en we kunnen de scholen wel definitief sluiten, of anders gezegd: dan wordt zo'n bedreiging (helemaal) niet meer serieus genomen en zijn we in de volgende fase van verharding. Dan heb ik het nog niet eens over het effect dat politiebewaking kan hebben op de gevoelens van de leerlingen in school. En dan de opwindende rondom het koningslied. Ook ik werd niet vrolijk van de nogal knullige woordkeuze (eigenlijk werd ik er op een bepaalde manier dus wel vrolijk van), maar de reacties er op, waarbij de maker allerlei verwensingen naar zijn hoofd kreeg waar de honden geen brood van lusten, waren aanzienlijk ernstiger. Ik schrok nogal van het totale gebrek aan relativiseringsvermogen en beschaving. Kennelijk maken media als Facebook en Twitter allerlei krachten los bij sommige mensen, die voorheen gelukkig verborgen bleven voor de rest van de mensheid. Ook niet iets om vrolijk van te worden, hoewel je ook kunt redeneren dat internet een relatief onschuldige uitlaatklep is die ernstiger zaken kan voorkomen. Dat optimisme heb ik echter niet in alle opzichten, zeker niet als ik denk aan nog heel wat ernstigere zaken die zich in de wereld afspelen...

Ik vind dat het onderwijs zeker een taak heeft in dit opzicht. Door op school te zorgen voor een goede manier van omgaan met elkaar, voor een goede sfeer

en door het stellen van normen, hebben we een duidelijke inbreng. Die taak moet echter ook niet overdreven worden, want de opvoeding heeft veel meer invloed en zo hoort dat ook. De politiek wijst me iets te makkelijk naar "het onderwijs" zodra er een maatschappelijke situatie verbeterd moet worden. Bij de aanmelding vragen wij altijd aan kinderen en hun ouders waarom ze zich bij ons aanmelden. Vrijwel altijd horen we dan, dat dat komt door de sfeer bij ons op school. Dat heeft denk ik wel iets te maken met mijn betoog hierboven, met het gegeven dat veel mensen zich gelukkig afzetten tegen de negatieve aspecten van onze maatschappij en graag een positieve, beschaafde en vreedzame omgeving zoeken, waarin je je prettig voelt. En ik hoop dan, dat onze leerlingen die sfeer ook buiten de school uitdragen, al klinkt dat misschien wat te idealistisch. Misschien vindt u het vergezocht, maar dat is voor mij een van de drijfveren om op onze school veel aandacht te besteden aan de jaarlijkse herdenking. Het Amsterdams is helaas een van de weinige scholen die jaarlijks nog aandacht besteedt aan het fascisme en de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog. Ieder jaar probeer ik in mijn toespraak een verband te leggen met de huidige toestand in de wereld. Met tevredenheid stel ik vast dat ieder jaar opnieuw de aula vol is met leerlingen die dat gelukkig ook belangrijk vinden.

Als u dit leest heeft die herdenking dit jaar al weer plaatsgevonden, zoals altijd op de laatste vrijdag van april. Ik hoop dat het opnieuw zeer vol was in de aula. Misschien is dat een klein begin om de wereld te verbeteren.

Ik wens iedereen een goede meivakantie!

TWEE VAKOVERSTIJGENDE PROJECTEN VOOR DE VIJFDE KLAS

Op 18 en 19 december volgden de leerlingen uit de vijfde klassen geen reguliere lessen; daarvoor in de plaats waren er twee vakoverstijgende projecten ingepland. Dit betekent dat er in deze projecten verschillende vakken gecombineerd worden. De eerste dag ging het om de vakken Nederlands, maatschappijleer, economie, natuur-, schei- en wiskunde. De tweede dag kwamen Engels, Frans, Duits, Spaans, Italiaans, filosofie, muziek, tekenen en handvaardigheid aan de orde.

de drie organisatoren van het projekt: Manuel, Jonas (oud-leerling) en Romy

Op 18 december ontving oud-leerling Jonas Voorzanger de leerlingen uit V5 in de aula. Jonas haalde een paar jaar geleden zijn gymnasiumdiploma en studeert nu natuurkunde; samen met drie medestudenten heeft hij dit project rond duurzame energie bedacht en vormgegeven. In een boeiend verhaal vertelden de vier studenten over het belang van de transitie van fossiele brandstoffen naar duurzame energiebronnen. Dit is nodig omdat fossiele brandstoffen eindig zijn. Daarnaast zorgt de verbranding van fossiele brandstoffen voor een versterkt broeikaseffect met mogelijk ernstige gevolgen. Ten slotte worden de meeste fossiele brand-

stoffen gewonnen in politiek instabiele gebieden met veel conflicten om energie als gevolg. Reden genoeg dus om over te gaan op duurzame energie, aldus Jonas en zijn studievrienden. Maar wat zijn precies de mogelijkheden? Wat staat deze energietransitie nog in de weg? En waarom is het zo belangrijk om altijd kritisch na te denken? Over deze vragen bogen de leerlingen zich na afloop van het plenaire deel. In tweetallen (een leerling met een natuurprofiel en een met een maatschappijprofiel) bedachten zij via een speciaal ontwikkelde app een plan van aanpak. De plannen werden beoordeeld en de beste kregen een mooie milieuvriendelijke prijs. De dag werd afgesloten met een vermakelijk spel waarbij door middel van petje op en af ook prijzen waren te winnen.

Op 19 december draaide het om poëzie. Net als vorig jaar schreven de leerlingen uit de vijfde 's ochtends gedichten in het Engels, Frans, Duits, Spaans en

Italiaans. Het thema van dit jaar was familie. Een paar groepen schreven geen gedichten, maar creëerden kunstwerken, schreven en componeerden zelf songteksten of hielden zich bezig met het verband tussen filosofie en poëzie. In de middag werd er opnieuw gedicht door V5, dit keer in het Nederlands en onder leiding van medewerkers van De school der poëzie. Prachtige gedichten kwamen daaruit! De ene klas schreef groepsgedichten door bestaande dichtregels bij elkaar te zoeken, de andere kwam tot opzienbarende resultaten omdat een reeks korte opdrachten leidde tot een berg mooie woorden. En de volgende vijfde klas hield zich bezig met vaststaande dichtvormen en maakte in deze vorm poëzie.

Wat een talent op onze school. Volgend jaar is er een nieuwe Y'Poetry, waaraan onze school mag meedoen. Dan nemen de beste dichters van Nederlandse middelbare scholen het op tegen leerlingen uit België, Engeland en Duitsland. Vorig jaar stond Otis uit V6 in de finale. Volgend jaar hopelijk een van de dichters van 19 december.

De Artistieke Interlyceale 2013

Eens in de vier jaar is de Artistieke Interlyceale bij ons op school. Het Baarnsch Lyceum, Het Lorentz Casimir Lyceum en Het Kennemer Lyceum komen dan naar Amsterdam om op gebied van muziek, dans, zang, toneel, cabaret, tekenen, handvaardigheid, schaken, dammen, beeldbewerking, video, opstel, gedicht, eloquentia en fotografie om de beste plaats te strijden. Op 22 april was dit het geval.

Al bijna een jaar geleden kwam de AI-commissie voor het eerst bij elkaar om de dag voor te bereiden. De taken werden toen verdeeld onder de docenten en leerlingen (het Dagelijks Bestuur) in deze commissie: de één regelde de catering, de tweede zocht sponsors, de derde wist vele juryleden te mobiliseren en de volgende maakte alle schema's of zorgde voor de aankleding die dag. Al deze inspanningen waren goed zichtbaar. De school zag er 22 april prachtig uit: het biologie-lokaal was ingericht als restaurant, de benedenlokalen als overlegruimte voor de jury, lokaal VIII was een soort cafeetje geworden en de Avio barstte uit elkaar van creatieve inspanning en mooie kunstwerken. De aula was het epicentrum van de Artistieke Interlyceale. Hier vonden alle optredens plaats en zodra een

jury de uitslag van een onderdeel had bepaald, werd deze tussen de voorstellingen door op het podium bekend gemaakt. De verschillende jury's van de AI bestaan vooral in Amsterdam altijd uit indrukwekkend veel beroemde personen, maar dit jaar sloeg alles. Zo beoordeelden onder andere Femke Halsema, Fieder Reijt, Mona Keijzer en Sophie Hilbrand het onderdeel Eloquentia, Owen Schumacher en Dolf Jansen bogen zich over Cabaret en Annette Malherbe en Gijs Scholten van Aschat zaten in de jury van Toneel. Connie Palmén, Jan Eilander en Jessica Durlacher lazen de opstellen en gedichten en regisseurs Eddy Terstall, Pieter Verhooff en Joram Lürsen vormden samen met scenarioschrijver Marnie Blok de jury bij Video. Ook bij de andere onderdelen hadden tal van gere-

specteerde kunstenaars, musici, beeldbewerkers, zangers, dansers en fotografen tijd vrij gemaakt om af te reizen naar ons lyceum, waar ze serieus en met zichtbaar plezier naar de resultaten van de deelnemende scholieren keken en luisterden.

En wat waren die prestaties in veel gevallen goed! Alle vier de scholen hadden alles uit de kast gehaald om hun leerlingen tot grootse prestaties op te zwepen. Hierdoor bleef het de hele dag spannend welke school de beste zou blijken te zijn. De ene keer ging de eerste plaats van een onderdeel naar Het Baarnsch, de volgende keer naar ons of het Lorentz of het Kennemer. Natuurlijk zijn wij in Amsterdam eerlijke en sportieve gastheren en –vrouwen, maar wat waren we trots als een van de onzen hoog eindigde. Wat te denken van Tal uit 1B die door Connie Palmén geprezen werd voor haar winnende gedicht? En hoe knap vonden we Sander en Alfie die eerste werden bij Eloquentia. Dat gold natuurlijk ook voor Lotte uit G2 met haar prachtige lied, de dansers, acteurs, fotografen en deelnemers aan handvaardigheid die allemaal de eerste plaats behaalden voor Amsterdam. Maar ook een tweede plaats is geweldig (het ensemble!) en dat geldt natuurlijk ook voor de derde en vierde plaatsen.

Wat het belangrijkste was, had te maken met de sfeer die er heerste de hele dag. Dat alle leerlingen en docenten van Het Amsterdams vriendelijk en gastvrij waren, klaar stonden met plattegronden, schema's, drankjes en een aardig praatje voor de gasten uit Baarn,

Eindhoven en Overveen. Dat er daardoor geen onvertogen woord viel die dag (hoewel de bewoner van lokaal X niet blij was met de actie van één van de bezoekers die de klok uit dat lokaal stal...).

Uiteindelijk klonk rond half tien het verlossende zinnetje van de rector: "En de eerste plaats gaat naar.... Het Amsterdams Lyceum!" Nu is de beker minstens een jaar bij ons. Vier jaar terug moest mijnheer Vollenbronck de bokaal de dag erna per trein naar Baarn brengen omdat er iets mis was gegaan bij het optellen van het aantal punten. Maar nu ging

er niets mis en mochten wij de beker gewoon houden.

Er zijn heel veel mensen die bedankt moeten worden voor het welslagen van deze dag. De conciërges en andere ondersteunende personeelsleden, de aanwezige docenten, de Aula Commissie, die ontzettend hard werkte om het licht en het decor te verzorgen en bovenal het Dagelijks Bestuur en de beschermheren die daarbij horen. Dit groepje kreeg terecht alle eer voor het welslagen van deze koude, mooie dag.

MK

Het Eersteklastoernooi 2013

In maart staat de school elk jaar weer drie dagen op zijn kop als gevolg van Het Eersteklastoernooi. Gillende leerlingen die hun klasgenoten aanmoedigen in de gymzaal of de aula.

Mooie kostuums, emotionele momenten omdat dat ene dansje of liedje zo goed ging, of juist niet. Trotse en onvermoeibare mentoren die van woensdag tot en met vrijdag de benen uit hun lijf liepen om hun klas waar mogelijk te steunen met goede raad, complimentjes en zo nodig een troostend woordje. De winnaar van dit jaar was klas 1B. Gefeliciteerd!

V4 filosofie op bezoek in Het Dolhuys in Haarlem

“Mevrouw, meestal vind ik er niets aan, maar dit museum vond ik echt interessant.” Een beetje spijtig voor andere musea, maar wel een fijn compliment voor Het Dolhuys in Haarlem. Op een dag in januari lieten de leerlingen uit V4 met filosofie zich roeren door de vele verhalen uit de geschiedenis van de psychiatrie.

Het museum was in de zestiende eeuw een plaats waar ‘dollen’ (geesteszieken) werden gehuisvest. Indrukwekkend zijn de uit die tijd bewaard gebleven dollen: hele kleine, donkere separeercellen die aan de voormalige straatkant liggen. In de zestiende eeuw liep de Haarlemse bevolking op zondag uit om naar deze dollen te kijken. Maar in het museum zijn ook verhalen van psychiatrische patiënten van nu te beluisteren, en uit die verhalen wordt duidelijk dat het museum vooral vragen aan bezoekers stelt: waar ligt eigenlijk de scheidslijn tussen ‘gek’ en ‘normaal’; wie bepaalt waar die scheidslijn ligt? En bij de tentoonstelling ‘Ik m/v’ werd de vraag gesteld of een schijnbaar zo natuurlijke inde-

ling als man/vrouw wel zo natuurlijk is. Dat de natuur zich weinig aantrekt van menselijke indelingen werd wel duidelijk: de tentoonstelling verbeeldde allerlei verhalen van mensen die zich niet in deze tweedeling laten categoriseren.

Een filosoof die heeft nagedacht over deze zelfde vragen is de Fransman Michel Foucault. Zijn werk vormde de aanleiding voor het bezoek aan Het Dolhuys. Menselijke indelingen van de werkelijkheid komen volgens Foucault tot stand door macht. Vervolgens worden die indelingen zelf een systeem waar maar moeilijk aan te ontkomen is en waar je identiteit – of je nou wilt of niet – door gevormd wordt. Hij schreef over de werking van

een machtssysteem (of: disciplineren) in zijn werk *Discipline, toezicht en straf* het volgende: “Degene die onderworpen is aan de zichtbaarheid en zich ervan bewust is, neemt als spontaan de dwang van de macht over en past die op zichzelf toe; hij verinnerlijkt de machtsbetrekking.” Wat als normaal, of als natuurlijk gezien wordt, wordt ons opgelegd, internaliseren wij en leggen we vervolgens aan onszelf op. Dat niet de natuur iets voorschrijft maar mensen dat zelf doen is een van de lessen die geleerd konden worden in het museum. Uiteindelijk leidt een dergelijk besef tot meer tolerantie, of, zoals één leerling het kort verwoordde: “er zijn maar weinig mensen helemaal normaal.”

TB

HOEVEEL WEEGT DE MAAN?

HET PLANETENPROJECT IN DE TWEEDE KLAS

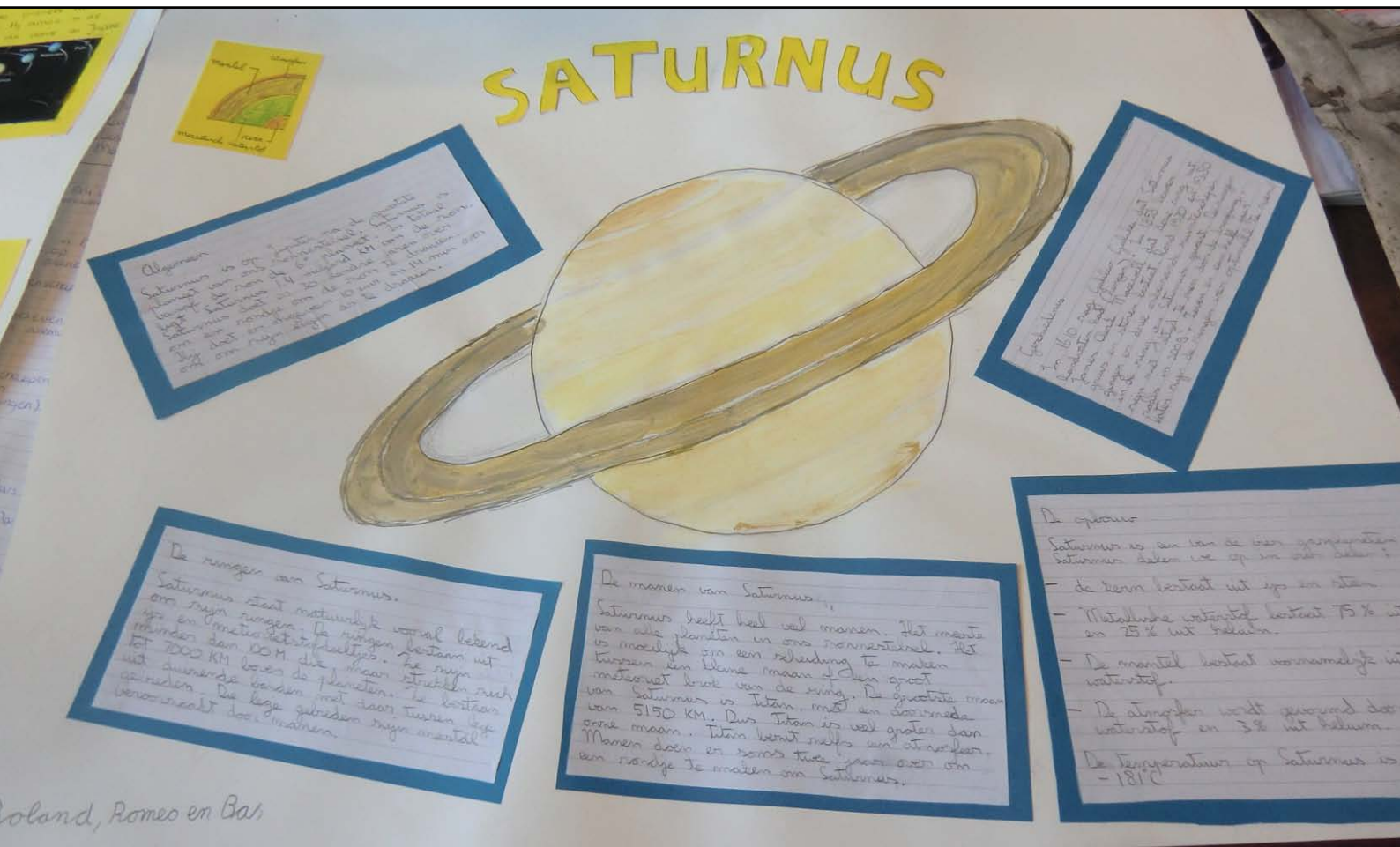
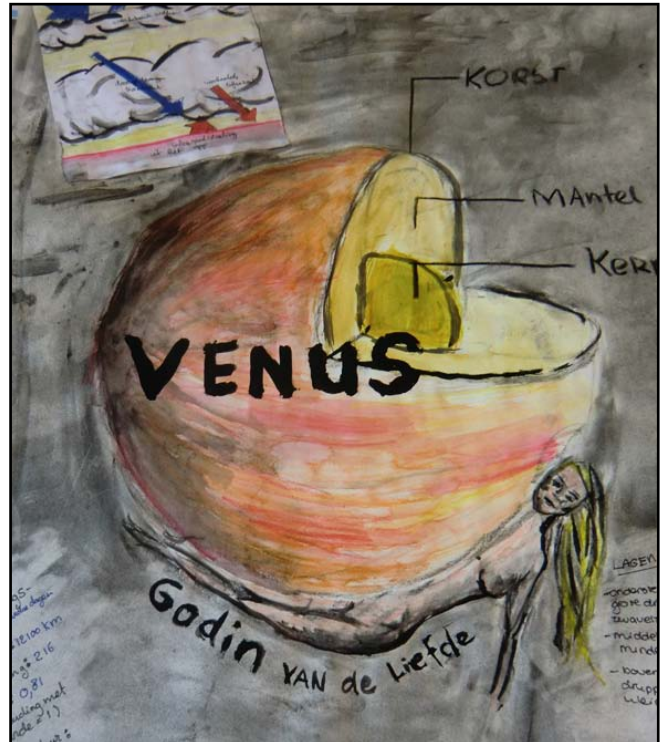
Op 11 april bogen de tweede klassen zich in het kader van een vakoverstijgend project over de planeten in onze Melkweg. De vakken natuurkunde, Nederlands en tekenen vonden elkaar deze donderdag.

De eerste twee uur keken alle leerlingen uit de tweede klas naar een film in de aula, waarin de planeten uit ons zonnestelsel een voor een aan bod kwamen.

Hoe zijn de planeten ontstaan? Hoe ging en gaat dit bij andere zonnestelsels? Hoe komt het dat zich op onze aarde leven heeft ontwikkeld en op andere planeten niet? Waarom is de ene planeet groter dan de ander? Op dit soort vragen kon elke oplettende kijker na afloop van de film antwoord geven.

Vanaf het derde uur gingen de verschillende klassen in groepjes van drie of vier leerlingen posters maken over een bepaalde planeet. Het laatste uur van de dag presenteerden de groepjes hun product aan de rest van de klas. Een dag vol samenwerken, gezelligheid, tijdnood en mooie posters!

MK

Tentoonstelling V6 tekenen en handvaardigheid

Het Rijksmuseum en het Stedelijk waren jaren gesloten. Inmiddels zijn beide musea weer geopend, maar nu is het Van Gogh weer dicht! Gelukkig gaan de tentoonstellingen van onze eindexamenklassen tekenen en handvaardigheid in de aula gewoon door, zodat kunstliefhebbers hun hart kunnen ophalen.

Werk van Pien Kars

Werk van Rosa Snijders

Begin januari exposeerden onze leerlingen het praktisch schooexamenwerk, waar in de maanden daarvoor op gezwoegd was. Naar aanleiding van één van de tien aangeboden thema's moest een kunstwerk worden gecreëerd. Daarbij moest duidelijk worden welk proces er was doorlopen om tot dit werk te komen. Er kon dan ook worden gesnuffeld tussen stapels schetsen, dikke dummy's en intrigerende proefjes (zo heten de driedimensionale schetsen bij handvaardigheid).

Het publiek was onder de indruk. Zo schreven bezoekende derdeklassers in hun verslagen onder andere: 'Volgens mij zou ik zoiets nooit kunnen maken', en: 'Een interessante verbeelding van een actueel probleem'. Zoals dat een beetje hoort bij kunstwerken, was er hier en daar ook een kritische noot te lezen: 'Kinderlijk werk'. Ach, dat kreeg Karel Appel ook te horen!

Terwijl dit stukje wordt geschreven zijn de leerlingen druk bezig met hun eindexamenexpositie, en op het moment dat u dit stukje leest is ook deze alweer achter de rug. Het was vast prachtig. De expositie van januari, voor onze kandidaten een soort generale repetitie, beloofde namelijk heel veel goeds.

*Jennifer Hensen
(docent tekenen)*

Werk van Susan Janssen

NAAR HET THEATER!

Met z'n allen naar het theater, het is elk jaar weer een feest om met de leerlingen Kunst en Cultuur een groot aantal voorstellingen muziek, dans en theater te bezoeken. Zo gingen we naar de formidabele opening van het jubileumjaar van het Concertgebouworkest dat de aanstootgevende muziek uit 1913 van onder andere Igor Strawinsky ten gehore bracht.

Een unieke ervaring, want wie maakt het mee dat de dirigent na de eerste noten van *Le Sacre* plotse-ling besluit met de klarinet mee te zingen in een kri-tische aanklacht tegen de actuele cultuurpolitiek, om vervolgens met een geweldige zwaai van het podium te springen en de zaal uit te sprinten? En dat nog wel tussen het deftige donderdagavondpu-bliek!

Diezelfde middag zorgde een enthousiaste docent voor de muzikale prikkeling van verlegen pubers en leerden de scholieren de pulserende tegendraadse ritmes van Strawinsky kennen door zelf te tromme-len en roffelen op de paukens en vibrafoons van het Concertgebouw. De reactie van een leerling: "...wat ik wél leuk vond is dat we een eigen deuntje moch-ten bedenken."

En vorige week nog zagen we danstheatergezel-schap Dox vlammen met hun jubileumvoorstelling *La Vie c'est Drôle*. Spetterend, flitsend theaterspekta-kel over hoe wij onszelf en anderen (willen) zien. 's Middags hadden wij onder de bevlogen leiding van een danser van Dox in dezelfde geest drama gemaakt van banale thema's als het passen van kle-ding of deelnemen aan een bejaardenbingo. ("Heel relaxed, geinige opdrachten en daarna lekker eten in de Krakeling!")

En dan zagen we tussendoor natuurlijk ook nog even Tolstoj's *Anna Karenina* voorbijkomen in een prachtige film van Joe Wright, die van het droevig lot van deze bijzondere vrouw een choreografisch juweeltje wist te maken. En dat alleen maar omdat de Russen bij Kunst en Cultuur een belangrijke plek opeisen. Twee Russische studentes van de Rietveld Academie onderstreepten het belang van de Russische cultuur met enkele lessen over de kos-tuumontwerpen van de Ballets Russes. Kunst en Cultuur leeft, intens, want 'Geliefder is een laatste bloem, dan al de pracht van het vroeg seizoen....'. De grote Russische dichter Alexander Poesjkin kon de kracht van kwijnende cultuur met deze ene zin niet een groter eer bewijzen.

Michiel Goudsmit en Irma Morselt
(docenten Kunst en Cultuur)

INVOERING VAN HET REKENEXAMEN

In de media zijn de zorgwekkende berichten over het taal- en rekenniveau van leerlingen de laatste jaren gemeengoed geworden. In het hoger onderwijs wordt over het niveau van eerstejaars geklaagd. Ook in mijn lessen gaat mijn wenkbrauw nog wel eens omhoog. Hoewel het de laatste jaren beter wordt, kijken veel leerlingen mij nog steeds glazig aan bij een kreet als: 'Delen door een breuk is gelijk aan vermenigvuldigen met het omgekeerde'. Ook blijkt het op proefwerken lastig een zin te schrijven met een hoofdletter en een punt, laat staan dat 'ik word' of 'dit betekent' correct worden gespeld.

De overheid zit niet stil. Sinds vorig jaar moet een leerling voor zijn centrale examens gemiddeld een 5,5 halen en mag er niet meer dan één 5 op de eindlijst staan voor de kernvakken Nederlands, Engels en wiskunde. De examens wiskunde en Nederlands toetsen de basis reken- en taalvaardigheid echter niet. Vraag een wiskundedocent wat het verschil is tussen wiskunde en rekenen en je krijgt een middagvullend programma voorgeschoteld.

Om dit hiaat in het programma op te vullen werd in 2010 de 'Wet referentieniveaus

Nederlandse taal en rekenen' aangenomen. In deze wet is tamelijk onoverzichtelijk vastgesteld dat alle leerlingen een bepaald referentieniveau moeten halen voor taal en rekenen. Voor taal zijn er vier niveaus en voor rekenen drie. Elk niveau is weer onderverdeeld in een fundamenteel (F) en een streefniveau (S). Niveau 1 is het laagst, 4 het hoogst en 1S is hoger dan 1F. Onze zesdeklassers moeten niveau 3F halen.

Concreet betekent dit dat er een taal- en een rekentoets komt. In maart 2012 werden er proeftoetsen gehouden. Landelijk haalde

32% van de vwo'ers een onvoldoende voor de rekentoets, op het havo werd door 72% een onvoldoende gehaald. Dit deed de minister besluiten de invoering van de verplichte toetsen uit te stellen.

In het examenjaar van 2014 zullen onze vijfdeklassers met de rekentoets te maken krijgen. Het cijfer dat ze behalen komt op hun eindlijst, maar is dan nog geen onderdeel van de slaag-/zakregeling. Dit gebeurt pas in 2016. Dan moet voor de rekentoets een 5 of hoger behaald worden.

De plannen rond de taaltoets zijn minder concreet. In ieder geval komt er geen aparte taaltoets, maar zal het eindexamen Nederlands vanaf 2015 een extra onderdeel krijgen.

Afgelopen maart maakten al onze vijfdeklassers de rekentoets op de computer. De leerlingen krijgen twee uur de tijd voor 60 meerkeuzevragen. Als 39 vragen correct worden beantwoord, heeft de leerling een 6, bij 30 correct beantwoorde vragen een 5.

20% van de vragen bestaat uit kale rekenopgaven, van het type '48 : 0,12 = ...'. Hierbij mag geen rekenmachine gebruikt worden. Bij de overige vragen mag dit wel en verschijnt op de computer een elektronische rekenma-

chine. Deze vragen staan op de basisschool ook wel bekend als 'redactiesommen'. Een voorbeeldopgave is hieronder weer-gegeven. Bij alle opgaven mag de leerling pen en kladpapier gebruiken.

De rekentoets is niet zonder kritiek gebleven. Wiskundige Jan van de Craats van de UvA vindt het jammer dat de rekenmachine gebruikt mag worden bij de toets. Bij de opgaven waar dit niet mag, ziet hij een rekenniveau vergelijkbaar met dat van groep 7 van de basisschool. De problemen die in het hoger onderwijs en het bedrijfsleven naar voren komen, gaan over het niet kunnen toepassen van ver-

Recept cake:

Doe 300 gram cakemeel in een kom.
Daarna 200 gram boter en 2 eieren toevoegen.
Mix goed door elkaar.

Onno heeft per ongeluk 300 gram boter in de kom gedaan.

Hoe kan hij dit het beste corrigeren?

- nog 1/2 ei en 100 gram cakemeel erbij
- nog 1/2 ei en 150 gram cakemeel erbij
- nog 1 ei en 100 gram cakemeel erbij
- nog 1 ei en 150 gram cakemeel erbij

menigvuldigingstafels, staartdelingen en breuken. Volgens Van de Craats gaat het invoeren van de rekentoets dit probleem niet oplossen.

Als een vijfdeklasser dit jaar een 5 of hoger heeft behaald, wordt de rekentoets in de zesde klas facultatief. Het hoogste cijfer telt. Hoewel dit cijfer in 2014 en 2015

nog geen gevolgen heeft voor de slaag-/zakregeling, staat een 5 of lager niet fraai op de eindlijst. Zeker niet als een populaire studie wordt gekozen waar selectie aan de poort plaatsvindt.

LdV

EMOTIES EN VERSTAND: DE LEVENSKUNST VAN SENECA

Op 12 maart bezochten leerlingen van gymnasium 6 de eindexamenlezing van het Nederlands Klassiek Verbond op het Ignatius Gymnasium: *Emoties en verstand: de levenskunst van Seneca* door Charles Hupperts.

Een paar honderd Amsterdamse examenleerlingen Latijn bezochten de lezing die een nuttige verdieping bood van de stof uit de examenbundel. De filosofische stroming die Seneca inspireerde, de Stoa, pleit ervoor emoties zoveel mogelijk uit te bannen. Hupperts nuanceerde dit echter door onderscheid te maken tussen verschillende soorten emoties. Zo bleek dat verdriet voelen bij het bericht van het overlijden van een dierbare (zogenaamde 'propatheia') volgens de Stoa wel is toegestaan. Sterker nog, dit is een natuurlijke reactie en dus geheel in lijn met de stoïsche filosofie.

Ook is een eerste boze opwelling als men meent onrecht te zijn aangedaan geen slechte emotie. Zodra de ratio dit gevoel van onrecht echter als

waar beschouwt en toestaat dat dit boze gevoel groeit, verliest men de controle en raakt men van het juiste pad af. Dit dient te allen tijden voorkomen te worden.

De meningen van de leerlingen over de Stoa waren verdeeld: sommigen zagen geen manier om deze theorieën praktisch toe te passen, anderen vonden ze ook nu nog heel leerzaam en zagen ze als waardevolle les. Wat de meningen ook waren over hoe er met emoties om gegaan dient te worden, velen concludeerde dat er in tweeduizend jaar tijd weinig tot niks veranderd is in de manier waarop mensen emoties als woede en verdriet ervaren.

Zo gaan onze leerlingen goed voorbereid hun eindexamen in en hebben de oude Romeinen ons ook op deze avond weer wijze levenslessen bijgebracht.

Esther Geerling
Docente Klassieke Talen

DE CEREMONIE

*WIE IS ER GESTORVEN?
DE THEATERWEEK MET DAARIN DE VOORSTELLING DE CEREMONIE*

Tijdens de toneelweek van 5 tot en met 8 maart werd door de verschillende theaterklassen een gezamenlijke voorstelling in de aula van de school opgevoerd. De voorstelling ging over 'het afscheid van iemand die iedereen kent, maar niemand kent'. Het stuk bestond uit verschillende dansen, spel- en bewegingsscènes, massascènes en natuurlijk een spectaculaire einddans. De eindregie werd gedaan door David Meijer.

Het begon al op de trap richting de aula: in het zwart geklede jongens en meisjes zaten huilend, soms zelfs zacht jammerend, op de treden; het was duidelijk dat er iets naars was gebeurd. Het publiek was trouwens al enigszins voorbereid op een verdrietige situatie: op het toegangsbewijs prijkte het verzoek of iedereen in het zwart wilde komen. In de zaal stond er ook nog eens een doodskest, dus het was zo klaar als een klontje: we waren op een begrafenis verzeild geraakt.

In de voorstelling die volgde, werd uit de doeken gedaan dat de overledene een heel geliefde en belangrijke persoon was geweest. Zo was hij (het ging duidelijk om een mannelijke persoon) uitvinder van Facebook, had hij belangrijke toneel- en dansuitvoeringen gerealiseerd en hij leek ook veel geld na te

laten. Diverse dochters, al dan niet geadopteerd, streden om de eer om bij deze begrafenis aan het woord te komen en te blijven. Ze deinsden er niet voor terug om elkaar daarbij letterlijk van het podium te duwen. Ceremoniemeester Ellis bleek de sterkste: zij wist haar plaats achter de microfoon te behouden en later erft ze ook nog eens al het geld. Helaas voor Ellis wordt dit haar fataal: zij eindigt zelf in de kist! De verschillende theater- en dansgroepen op Het Amsterdams kwamen door de vorm en inhoud van de voorstelling allemaal volop aan bod. En hoe leuk was het om naar al deze leerlingen te kijken! Bekende gezichten uit eerdere jaren doken op. Nena en Wirasha zijn eigenlijk al klaar met hun dansopleiding op deze school, maar wij mochten deze twee getalenteerde dames toch nog eens bewonderen in de voorstelling. Naast de vertrouwde acteurs en dansers is er een hele nieuwe groep bijgekomen, die heel veel indruk maakte. De jongste dansklas liet al een grote afwisseling in

dansstijlen zien, met vaart uitgevoerd. En wat te denken van de jongensgolf bij de acteursopleiding! Tot nu toe meldden vooral meisjes zich aan bij de toneelklas, maar dat is mooi veranderd: zowel jongens uit de onder- als bovenbouw staan daar opeens en zij acteren dat de vonken eraf vliegen. De Mark Rutte van Darius was geweldig en dat gold evenzeer voor het creepy typetje dat Ivan neerzette en de Sesamstraatact van Bram.

Nooit namen noemen, want dan vergeet je andere spelers te noemen die ook heel goed waren. Nou, dat gebeurt zeker, want eigenlijk overtuigde iedereen. In hoog tempo volgden de scènes elkaar op en het publiek leefde luidruchtig mee. Dat gebeurde in ieder geval bij het merkwaardige verjaarsfeestje waarbij Alex verrast wordt door een hele

horde opdringerige, vrouwelijke gasten, die er allemaal hun eigen karakteristieke gewoonten en gebruiken op na houden. Hanneke blijkt verbijsterend goed beesten na te kunnen doen, hierin aangemoedigd door een ontzettend grappig spelende Roos. Iris legt in noodtempo ingewikkelde kaartspelletjes uit terwijl Marijn ontploft omdat de zoveelste wel heel directe opmerking van Pippi haar teveel wordt. Brechtje heeft grappige observaties over de flirts van Victoria waarvan een biologiedocent nog veel kan leren.

Victoria mag trouwens nog wel apart genoemd worden, want bij de Artistieke Interlyceale verblufte zij ervaren acteurs als Annet Malherbe en Gijs Scholten van Asschat door op het toneel de schaar te zetten in haar haar. Dat is pas durf! Het Amsterdams won bij de Artistieke glansrijk de eerste plaats bij toneel en dat

gold ook voor dans. De kwaliteit van onze toneel- en dansopleiding is daarmee opnieuw bewezen.

Nu even naar het einde van de voorstelling. De overledene krijgt uiteindelijk een gezicht. Vanaf de beamer spreekt een eerbiedwaardig persoon ons en vooral zijn dochters toe. Hij vertelt aan zijn familie dat het niet nodig is om te treuren. Geniet van het

leven, maak er een feest van. De dochter die er vanuit de kist doorheen kletst, wordt berispt. Als publiek loop je met de nodige vraagtekens de zaal uit. Was hij nou echt zo'n big fish als hij leek of toch niet? Het maakte mij eigenlijk niets uit. Het was een ontzettend leuke avond, met veel humor, maar ook met een enkele boodschap om nog eens over na te denken.

MK

Wiskunde Olympiade

Sietse Soethout uit G3A is doorgedrongen tot de finale van de Wiskunde Olympiade!

Op vrijdag 25 januari bogen de deelnemers van Het Amsterdams Lyceum zich in de aula over de opgaven van de eerste ronde van de Nederlandse Wiskunde Olympiade. Drie van hen werden vervolgens beloond met een uitnodiging voor de tweede ronde: Sietse Soethout (G3A), Minke Verweij (V4C) en Ruben Roozendaal (V4A).

In die tweede ronde haalde Sietse Soethout 21 punten en hij zat daarmee bij de beste 43 onderbouwleerlingen van Nederland. Voor de tweede ronde waren 800 leerlingen uitgenodigd op basis van hun score in de eerste ronde. Voor de finale zijn 120 leerlingen geselecteerd (waarvan dus 43 onderbouwleerlingen).

De leerlingen die zich hebben gekwalificeerd voor de

finale worden ook uitgenodigd om deel te nemen aan een aantal trainingsmiddagen op de universiteit, zodat ze zich optimaal kunnen voorbereiden op de finale (en mooie wiskunde leren natuurlijk). De finale zal plaatsvinden op 13 september in Eindhoven.

*Jurjen Feitsma,
Docent wiskunde*

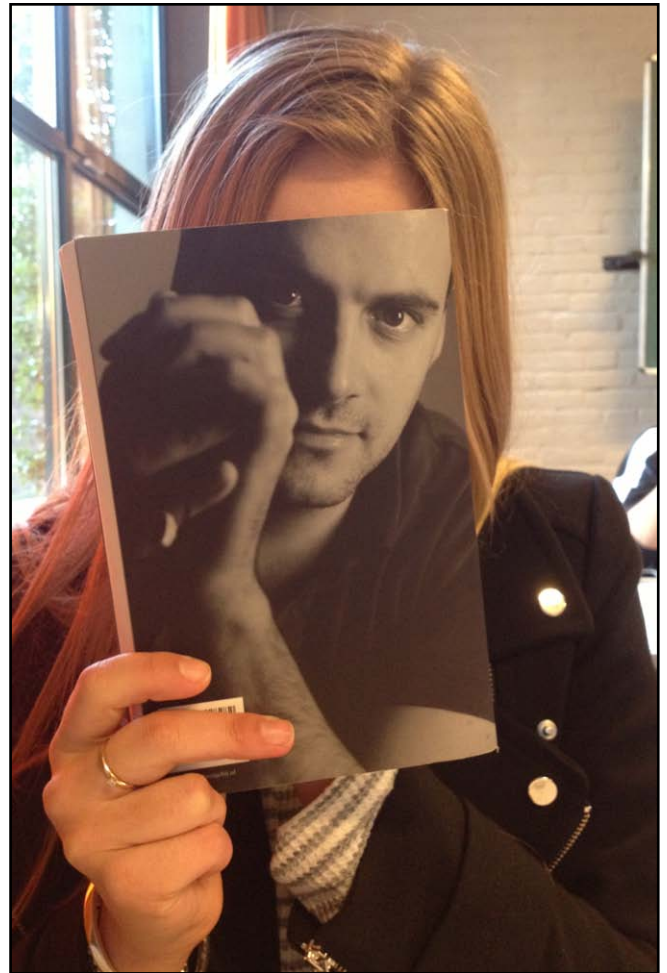
DE LAATSTE KEER, WOLKENLAND

“Misschien wel leuk om even te zeggen dat _____ best emotioneel was over haar afscheid van Wolkenland. Dat is ook wel iets bijzonders van Het Amsterdams. En daarmee beginnen wij Het Amsterdams nu ook al een beetje te missen, na al het wel en wee.” (Uit een mail van de ouders van een leerling).

Vier weken achter elkaar zijn de leerlingen uit de zesde klas naar Wolkenland geweest. Vier groepen van veertig-plus leerlingen, min of meer ingedeeld op basis van hun profiel. De week stond in het teken van examenvoorbereiding maar ook van de voorbereiding op de schoolexamenweek die nog moest komen. De leerlingen konden onder leiding van hun docent in halve groepen langere tijd aan de slag met de belangrijkste vakken. Daarnaast was er ook veel gelegenheid voor zelfstudie. De aanwezigheid van docenten bij die zelfstudie was natuurlijk niet geheel overbodig maar de leerlingen waren ook vanuit zichzelf gemotiveerd de tijd goed te gebruiken. Omdat in de komende examenweek de mondelingen voor de talen op het programma stonden, werd er ook veel gelezen.

Naast het studeren vormden deze weken ook het afscheid van Wolkenland. Op donderdag nog één keer naar 's-Heerenbergh (bowlen en de markt) en 's avonds uitgebreid gourmetten. Daarna werd de Eerste Klas Wolkenlandfilm van 2007 vertoond. Dit veroorzaakte de nodige hilariteit maar ook ontroering; “Wat waren we toen klein!” Waarna de avond werd afgesloten met ouderwets gezellig dansen, net als zes jaar geleden.

TVV

Lange koude winter

Het was een lange koude winter, ook in Wolkenland. Geen Elfstedentocht maar wel veel werkweken met sneeuwpret: sneeuwbalgevechten, van de zandafgraving afsleeën of gewoon een sneeuwpop maken. Op de foto's klas G2B.

DE WINTERSPORTREIS 2013

Op 15 februari gingen ruim vijftig enthousiaste wintersporters op weg naar Tirol. De begeleiders keken wat op tegen de achttien uur durende bustocht, maar de reis verliep gelukkig soepel.

Aangekomen in Mühlbach maakten wij kennis met de hoteleigenaar en wachtte ons de eerste uitdaging: het skimateriaal. Gelukkig zaten we nog voor de lunch in de gondels op weg naar de eerste afdaling. De eerste dag had iedereen les en dat was voor sommigen ook weer hard nodig. De eerste en de laatste dag skieden we in een kleiner gebied (Bramberg) en de dagen ertussen kon iedereen lange dagtochten maken (Zillertal Arena).

De ervaren snowboarders werden begeleid door meneer Toonen en onze stagiair meneer Van Vliet, terwijl de onervaren snowboarders les kregen van professionele instructeurs. Voor de skiërs gold hetzelfde, ware het niet dat de ervaren meneer Winkel door griep helaas niet mee kon gaan met de reis. Dus

werd ook voor de ervaren skiërs een instructeur van de lokale skischool als begeleider ingehuurd. Die leerlingen waren door mij niet bij te houden namelijk.

De Nederlandse eigenaren van Hotel Batzinger waren heel blij met onze groep: de week ervoor hadden ze een moeilijke groep leerlingen uit Rotterdam gehad. Tijdens deze reis bleek dat er toch wat leerlingen en docenten geveld waren door de steeds terugkerende griep, waardoor zij soms een dag niet op hun latten of board konden staan. Ondanks deze pech en de goede zorgen van pleegzuster mevrouw Ket, heeft iedereen een ontzettend leuke week gehad. Zo leuk dat ook de docenten het idee hadden dat ze met vakantie waren. We hebben de hele week veel calorieën verbrand en natuurlijk

ook aangevuld, en vooral veel gelachen. Bijvoorbeeld om meneer Vollenbronck die in een roze konijnenpak de laatste dag de piste onveilig maakte.

Als cadeau aan de groep, omdat wij zo leuk waren, organiseerden de hoteleigenaren een avond Eisstockschiessen, een mix tussen curling, bowlen en sjoelen. De absolute winnaar was Sean Dooijeweerd! Op 22 februari kwam iedereen weer heelhuids terug in Amsterdam, waar we opgewacht werden door vrienden en familie. Wij willen alle leerlingen bedanken voor de leuke week en we hopen volgend jaar een groep die net zo leuk is mee de piste op te mogen nemen.

*Mara Beukenkamp
(docent Nederlands)*

Hij rijdt nog steeds, elke dag!!

Tijdens de viering van het 90-jarig bestaan van Het Amsterdams Lyceum in 2007 hebben de leerlingen van Het Amsterdams Lyceum geld bij elkaar gehaald voor een schoolbus in Marokko. Doel van de actie was om op het platteland rond Fès een bus te laten rijden zodat de kinderen daar naar school kunnen gaan. In februari van dit jaar waren plaatsvervangend rector Hellen Andriessen en oud-docent Marten Kircz ter plaatse.

“Stapt u maar in..” zegt de rector van het Lycée Mohamed El Fassi in El Menzel, op het platteland 50 kilometer van Fès en daar gaan we: de bus is vol, ruim 50 leerlingen gaan naar huis; om de paar kilometers stapt een aantal uit en loopt door de velden verder naar huis, een half uur, een uur. Morgenochtend pikt de bus ze weer op en zo gaan deze leerlingen sinds 2007 naar en van school met de bus waarvoor de leerlingen van Het Amsterdams

bij het lustrum in 2007 actie hebben gevoerd: in een paar dagen haalden ze ruim 40.000 op en met hulp van de gemeente Amsterdam, de Algemene Onderwijsbond en Evobus, de leverancier, kon de bus worden gekocht. De actie vond plaats in het kader van de wereldwijde campagne tegen kinderarbeid; dankzij de bus gaan leerlingen nu echt dagelijks naar school terwijl vroeger een groot aantal na enige tijd niet meer op school kwam en vaak verdween in de hel van de kinderarbeid.

De bus wordt duidelijk zorgvuldig onderhouden waarmee de voorspelling van de leverancier lijkt uit te komen: “Als ze er goed mee om gaan, kan ie nog wel een miljoen kilometer mee..”

Het wordt donker, het waait, het giet; de chauffeur keert behendig op de smalle, nauwelijks verharde weg: morgen vroeg weer volle bak...

De rector neemt hartelijk afscheid en zegt lachend: “Als jullie nog een tweede hebben, ik kan hem goed gebruiken...”

Marten Kircz en Hellen Andriessen

NAAST SCHOOL

Justina Abdallah uit V6 danst sinds haar achtste jaar – toen zag ze een klasgenootje dansen en wist meteen: dat wil ik ook. Nu danst ze kampioenschappen op het hoogste niveau met haar groep Dancety.

TB: Het begon allemaal met die klasgenote...

Justina: Ja, zij danste bij dansschool Ponne in Badhoevedorp, in het showteam. Showteams trainen vaker per week en doen mee aan wedstrijden. Dat wilde ik ook heel graag, maar daar was ik op mijn achtste nog veel te jong voor. Maar toen ik een aantal jaren verder was, kwamen er tijdens een dansles ineens drie mensen voor me staan die alleen naar mij keken en beoordeelden of ik goed genoeg was voor het showteam. Een hele rare ervaring, maar ik kwam gelukkig door de keuring heen! Ik zat toen in de eerste van Het Amsterdams.

TB: En toen begon je hiphopcarrière!

Justina: Ja, ik begon in formations, grote groepen van soms wel 30 dansers. Dat ging wel goed, maar ik wilde eigenlijk een niveau hoger komen en dansen in een smallgroup. Ik heb twee jaar in een formation gedanst en kwam toen in de smallgroup Dance Diva's terecht waar ik één jaar gedanst heb. Na Dance Diva's kwam ik in de groep waar ik nu nog steeds in zit: Dancety. Naast de wedstrijden trainen we drie keer per week op woensdag en op zaterdag twee keer. Dat is ook echt nodig: om een wedstrijd te winnen moet je met z'n zevenen helemaal gelijk dansen, je moet de energie tot aan het eind weten vast te houden en de uitstraling moet goed zijn.

TB: Waar ben je het meest trots op?

Justina: Toen ik klein was dacht ik over het team waar ik nu in dans "o als ik daarin zou kunnen dansen..!" En nu dans ik in dat team en zijn we ook nog eens zoveel beter geworden. Onze groep kreeg in 2011 een trainster die zelf professioneel had gedanst

en we vonden haar aanpak in het begin heel erg zwaar: we moesten veel conditie- en krachttraining doen, maar uiteindelijk bereikten we zoveel dankzij haar: we werden vierde op de Dutch Open en wonnen het Nederlands Kampioenschap in 2011 en 2012, vierde op het Europees Kampioenschap in 2011 en zevende in 2012. We werden ook elfde op het Wereldkampioenschap 2012. Ik sta daar eigenlijk nooit bij stil, maar we hebben zoveel bereikt.

TB: Wat vind je van programma's als So you think you can dance?

Justina: Het eerste seizoen vond ik echt heel erg leuk. Maar nu vind ik het te commercieel met teveel drama – dan is die weer geblesseerd en weer janken met z'n allen. Voor mij is dansen: bewegen op muziek. En als je dan allemaal salto's gaat maken... Het ziet er wel vet uit, maar ik noem dat niet dansen. Waar ik de meeste bewondering voor heb, is de underground scene: daar wordt freestyle gedanst. Dat is zo knap: de dansers kennen de muziek nauwelijks en improviseren al dansend. Met een dansgroep kun je altijd een dans instuderen en trainen op gelijkheid, maar freestyle komt helemaal uit jezelf.

TB: En na je eindexamen?

Justina: Ik moet wel kijken hoe het te combineren is met wat ik wil gaan doen: reizen of meteen studeren. Stoppen met dansen kan ik niet: het hoort bij wie ik ben.

Kijken naar Justina kan!:

<http://www.youtube.com/watch?v=DfOfNqk7SYo>

Net als Darwin en Newton in Cambridge studeren. Wie wil dat niet? Maar om aangenomen te worden moet je wel wat presteren. Floris zegt daarover in het jaarboek van 2011: “In de brugklas heb ik meerdere malen na moeten blijven bij mevrouw Franse, omdat ik mijn sommetjes niet bijhield. Ook heb ik een officieel document gericht aan mijn ouders ‘aangaande Floris’ huiswerkhouding in de wiskundeles’. Laten we het er maar op houden dat ik veel aan hun disciplinaire maatregelen te danken heb!”

Want in zijn examenjaar werd hij winnaar van de Jef Colle prijs en slaagde hij met drie tienden, vijf negens en twee achten. En hij is nog een begenadigd schermer ook! Hieronder lees je een verslag van zijn ervaringen tot nu toe. Trouwens, GDBO!

Naam: Floris Keizer

Examenjaar: 2011

Wilde na zijn diploma in

Cambridge natuurkunde studeren

Anderhalf jaar geleden stapte ik met mijn diploma in de hand op de boot naar Engeland om de studie Natural Sciences aan The University of Cambridge te beginnen. Ik woon daar nu op de campus van Churchill College, met zo'n vierhonderd andere studenten. Alle studierichtingen zijn vertegenwoordigd, met in mijn College de nadruk op wetenschap. Zes ochtenden in de week sluit ik met mijn fietsje aan bij het treintje studenten van alle tweeëndertig Colleges die de University of Cambridge vormen. In de collegezalen in het centrum luisteren we vanaf de koude harde bankjes naar een hoogleraar. Net als Darwin en Newton. Maar na tien minuten zit je toch echt liever op de Michelinstoelen van de Ajax

reservebank.

's Middags zijn de practica in het laboratorium. In het eerste jaar bestond Natural Sciences voor mij uit scheikunde, natuurkunde, wiskunde en materiaalkunde. Nu ik in het tweede jaar zit, specialiseer ik me in natuurkunde en materiaalkunde. In het derde jaar beperkt men zich dan tot één vak, en het vierde jaar is je master's.

Vier keer in de week ga ik naar 'supervisions' – de belangrijkste leermomenten van de week. Op afspraak hebben we in tweetallen een uur les van een onderzoeker van de universiteit, die ons werk heeft nagekeken en bespreekt. Ook is er dan ruimte om vragen te stellen. Wel eerst even via de e-mail sturen, die vragen, want ook zij moeten zich in de materie verdiepen, al hebben ze soms de schijn daarin tegen.

's Avonds schuift iedereen aan in onze eetzaal, 'Hall'. De lange tafels, het hoge plafond en de houten panelen wekken de illusie van een Zweinstein zaal. Het klinkt misschien vreemd, maar het is zó Engels, dat ik altijd de hulp van J.K. Rowling nodig heb om het beeld in Holland te schetsen. We hebben geen toverstokken of bewegende plafonds hoor. Wél curry en apple crum-

ble – wie had ooit gedacht dat het lekkerste toetje op aarde Engels zou zijn.

In Cambridge houdt men niet van veranderingen. Mijn supervisors hadden dezelfde examen-tijden als ik. Colleges worden met een overhead projector gegeven. 'Tradition' staat hoog in het vaandel. 'Easter term' begint pas na Pasen, en 'May week' is in juni – maar dat hoort zo. Net zo traditioneel zijn de regelmatige 'formal dinners', waarbij Hall wordt versierd en men in pak dineert. De meeste Colleges geven na de examen-week een 'ball'. De vuurwerkshows, de zwanenhals die Saint John's College dan op het menu heeft staan en de hoge hoeden houden ieder jaar de Engelse pers druk bezig.

Het studiejaar bestaat uit drie keer twee maanden. De zomervakantie die resteert, duurt zo'n drie en een halve maand, en is bedoeld om studenten de kans te geven onderzoek te doen of voor een bedrijf te werken. Komende zomer ga ik twee maanden aan het Cavendish Laboratory in Cambridge een photodetector testen, die volgend jaar in CERN wordt geplaatst. De geldprijs die ik met de Jeff Colle-prijs heb ontvangen, zet ik daarvoor in. Naast studeren, eten en feesten ben ik nog één ding vergeten... GDBO.

De universiteit heeft teams voor iedere sport. Zelf doe ik aan schermen, en zit in de voorselectie om in maart tegen Oxford te schermen. Het motto voor die wedstrijd luidt 'God Damn Bloody Oxford', GDBO. “

Want erger dan Oxford, dat bestaat natuurlijk niet.

een goede meivakantie

www.amsterdamslyceum.nl